

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010603
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119010603.12

Rozhodnutie

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. a prísediacich Ing. Miroslava Začka a Mgr. Petra Kováča na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 08. októbra 2019, takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaný

U. G., nar. XX.XX.XXXX v S.,
trvale bytom S., Z. XX,
t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

Obžalovaný U. G.

od začiatku roku 2017 do 15.05.2018 si pravidelne zadovážoval od doteraz nezistených osôb a najneskôr od júna roku 2017 od v samostatnom konaní už skôr odsúdeného A. J. metamfetamín minimálne pre svoju potrebu, pričom

a/ dňa 14.05.2018 Košiciach na ulici Lomnickej v osobnom motorovom vozidle zn. L. B. T. X.X O. bielej farby evidenčného čísla J prechovával v 3 plastových vreckách béžový kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 2043 mg, s priemernou koncentráciou 46,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 958 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 24 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 122,58 €,

b/ dňa 15.05.2018 v Košiciach - Sever, na ulici P., v garáži súpisného čísla XXXX prechovával na komode pri gauči v priesvitnom plastovom vrecku biely kryštalický materiál s hmotnosťou 33 mg, s priemernou koncentráciou 63,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 21 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 1 bežnej jednotlivéj dávky drogy, v plastovej dóze biely kryštalický materiál s hmotnosťou 58 mg, s priemernou koncentráciou 35,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 21 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 1 bežnej jednotlivéj dávky drogy, v priesvitnom plastovom vrecku biely kryštalický materiál s hmotnosťou 764 mg, s priemernou koncentráciou 47,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 363 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 9 bežným jednotlivým dávkam drogy, teda v celkovom množstve 0,855 g v hodnote 51,30 €.

Metamfetamín je v zmysle Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

teda

obžalovaný U. G.

neoprávnene predal, zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku

čím spáchal

obžalovaný U. G.

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona

a za sa odsudzuje:

obžalovaný U. G.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, (aplikujúc zásadu in dubio pro reo) podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a nezistiac okolnosti § 37 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 05.03.2019 pod sp. zn. Kv 60/18/2200-162 obžalobu na obž. U. G., nar. XX.XX.XXXX (stíhaného v tomto samostatnom konaní v dôsledku vylúčenia veci tohto obžalovaného na samostatné konanie) pre skutok právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

(pôvodne obvinený) U. G.

od začiatku roku 2017 do 15.05.2018 si pravidelne zadovážoval od doteraz nezistených osôb a od júna roku 2017 od obvineného A. J. metamfetamín pre svoju potrebu a neskôr tiež za účelom jeho ďalšieho predaja, pričom

a/ dňa 14.05.2018 Košiciach na ulici Lomnickej v osobnom motorovom vozidle zn. L. B. T. X.X O. bielej farby evidenčného čísla J prechovával v 3 plastových vreckách béžový kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 2043 mg, s priemernou koncentráciou 46,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 958 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 24 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 122,58 €,

b/ dňa 15.05.2018 v Košiciach - Sever, na ulici Lomnickej, v garáži súpisného čísla 2416 prechovával na komode pri gauči

v priesvitnom plastovom vrecku biely kryštalický materiál s hmotnosťou 33 mg, s priemernou koncentráciou 63,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 21 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 1 bežnej jednotlivej dávky drogy,

v plastovej dóze biely kryštalický materiál s hmotnosťou 58 mg, s priemernou koncentráciou 35,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 21 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 1 bežnej jednotlivej dávky drogy,

v prievitnom plastom vrecku biely kryštalický materiál s hmotnosťou 764 mg, s priemernou koncentráciou 47,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 363 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 9 bežným jednotlivým dávkam drogy, teda v celkovom množstve 0,855 g v hodnote 51,30 €.

Metamfetamín je v zmysle Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Skutok bol v obžalobe KP právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona.

Obžalovaný U. G. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava sp. zn. 34Tp/35/2018 zo dňa 18.05.2018 (v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Tpo/49/2018 zo dňa 19.06.2018) z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného poriadku. Väzba sa obžalovanému započítava odo dňa obmedzenia osobnej slobody (t.j. 14.05.2018).

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 03.12.2018, sp. zn. 34Tp/67/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.12.2018, sp. zn. 3Tpo/101/2018 bola lehota trvania väzby u obžalovaného predĺžená do 14.03.2019.

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 12.02.2019, sp. zn. 34Tp/6/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.02.2019, sp. zn. 6Tpo/9/2019 bola lehota trvania väzby u obžalovaného predĺžená do 14.04.2019.

Okrem uvedeného bolo pred podaním obžaloby rozhodované o žiadosti obžalovaného U. G. o prepustenie z väzby na slobodu, a to tak, že uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 26.09.2018, sp. zn.: 34Tp/52/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 08.11.2018 sp. zn.: 6Tpo/69/2018 bola táto jeho žiadosť ako nedôvodná zamietnutá, pričom rovnako bola zamietnutá žiadosť o nahradenie väzby.

Následne uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 14.03.2019, sp. zn.: 4T/3/2019 rozhodol súd o ponechaní obžalovaného vo väzbe aj po podaní obžaloby, vzhľadom na pretrvanie väzobných dôvodov.

*** Výrok o vine ***

Po prednese obžaloby prokurátorom KP na hlavnom pojednávaní vyhlásil obžalovaný G., že sa cíti byť zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora KP nevinný, pričom ostatní spoluobžalovaní podali vyhlásenie o ich vine, pričom po vykonaní vylúču spoluobžalovaných došlo k vylúčeniu veci spoluobžalovaných na samostatné konanie uznesením Okresného súdu Trnava, sp.zn.: 4T/3/2019 zo dňa 23.04.2019, pričom toto konanie bolo vedené a riadne skončené na OS Trnava odsúdením spoluobžalovaných pod sp. zn.: 4T/28/2019. Keďže obžalovaný G. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.04.2019 vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku, uvedeného vo vyššie uvedenej obžalobe, súd vykonal vo veci riadne dokazovanie.

Pri rozhodovaní o vine obžalovaného G. súd bral do úvahy všetky zákonne získané a príslušným spôsobom vykonané dôkazy, z ktorých je potrebné uviesť predovšetkým vylúču obžalovaného, pôvodne spoluobžalovaných, svedkov, znalca a listinné dôkazy v zmysle ďalej uvedeného.

Obžalovaný U. G. pri vylúču na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2019 uviedol, že sa cíti byť zo spáchania skutku nevinný, pričom spáchanie drogového trestného činu v princípe nepoprel (možno konštatovať, že spáchanie drogového trestného činu priznal), avšak zásadne namietal naplnenie kvalifikačných kritérií - spáchanie skutku závažnejším spôsobom konania, konkrétne po dlhší čas. Obžalovaný poukazuje na skutočnosť, že si zabezpečoval drogy cca rok a pol (kedy mal s požívaním drog začať), avšak iba pre vlastnú potrebu a to metamfetamín vo forme fajčenia, pričom ale nie je pravda, že by drogy počas tohto obdobia užíval pravidelne, t.j. denno-denne - teda uviedol, že drogy

užíval príležitostne, najmä keď opravoval autá. Drogy užíval, keď potreboval byť počas celého víkendu na nohách a keď bol na nočnej (najmä zo začiatku), následne potom požíval drogy dva-tri týždne a potom si dal mesiac prestávku, teda neužíval drogy pravidelne. Keď bral drogy, stalo sa, že ich bral aj 3 dni v týždni, pretože potreboval rekonštruovať autá resp. meniť náhradné diely na autách a teda potreboval byť na nohách 24 hodín denne, keďže mal zákazky. Pri požívaní mal za to, že frekvencia užívania metamfetamínu nestupňovala, keďže metamfetamín len fajčil, ani ho neužíval do nosa (zrejme šnupaním - pozn. súdu), ani intravenózne, pričom zrejme z tohto dôvodu malo užívanie na obžalovaného iný efekt a dokázal aj spávať po požití drogy. Vzhľadom na skutočnosť, že drogu aplikoval len fajčením, mal vyššiu obvykle jednorazovú dávku, ktorá závisela aj od jeho aktuálneho stavu, pričom za svoju jednorazovú dávku považoval 1,5-2 gramy za 24 hodín. Obžalovaný uviedol, že za drogy viac-menej ani neplatil, dostával ich za protislužby alebo darom, nakoľko opravoval autá a vedel zohnať aj náhradné diely pomerne lacno. Drogy neskrýval mal, ich pre osobnú potrebu a neobchodoval s nimi, mal ich voľne položené v garáži, kam vstupoval len on, mal tam svoje osobné veci, opravy vozidiel vykonával vonku, kde sa nachádzal aj počas svojho zadržania.

Ohľadom drog, ktoré boli zaistené pri prehliadke garáže, obžalovaný uviedol, že tieto dostal od (pôvodne spoluobžalovaného po vylúčení vecí aktuálne už aj odsúdeného) A. J., za to, že mu robil osobného šoféra v máji 2018. Tanečka mu vtedy dal sáčok s drogou, koľko presne nevie, ale mohlo to byť do 2 gramov, z tohto množstva následne aj užil cez fajku, pri ktorej sa sáčok našiel. Kedy presne drogy dostal, obžalovaný nevedel uviesť, ale mohli to byť cca 2 dni. Obžalovaného J. pozná od augusta 2017, kedy sa zoznámili na základe toho, že obžalovaný bol po Košiciach známy, keďže robil 12 rokov ochrankára, preto ak niekto potreboval doprovod alebo usporiadateľa a nebol miestny, vedel vybaviť autá, hotely, oboznámiť s mestom, resp. ak potreboval niekto služby fyzickej ochrany, takto mu bol dohodovaný aj kontakt na A. J., ktorému odporučil miesta a sprostredkoval požičanie auta z požičovne, pričom ako protislužbu dostal ten sáčok a aj nejaké financie, dostal tiež od J. jeho auto L. B. na prepravu náhradných dielov (aj pri zaistení vozidla v ňom boli náhradné diely), keďže jeho vlastné bolo nabúrané a vybavil J. I. X-X z požičovne. J. tiež viezol k Košíc do Trnavy, prvýkrát dávnejšie, nevedel presne uviesť kedy J. potreboval vybaviť auto, prišiel na pokazenom W. T. do Košíc, následne J. odviezol späť do Trnavy s tým, že následne prevezme od J. L. B.. J. G. následne požiadala, aby ho odviezol do Košíc, kde mu tento dohodil BMW X-6 z požičovne; čo bolo hneď na druhý deň, po tomto mu J. sprístupnil jeho L. B.. Druhýkrát J. viezol, v iný deň, nevie presne kedy, bol to večer cca 23:00, keď sa mu ozval a prosil ho, že potrebuje ísť do Trnavy na otočku a je dosť unavený, či mu neodšoféruje auto. Obžalovaný protislužbu nežiadal, ale J. mu ako protislužbu dal v prvom prípade Fiat Doblo a v druhom prípade ten sáčik. Počas kontaktu s osobou A. J., tento bol aj v garáži obžalovaného. Obžalovaný tiež uviedol, že počas toho, ako doviezol nadránom J. do Trnavy, obžalovaný vystúpil a išiel do potravín a následne čakal na J. pred potravinami a keď sa J. vrátil a chcel ísť do svojho bytu, chcel obžalovaný počkať v aute, avšak tento ho presvedčil, že sa môže hore osprchovať. Následne išli hore, bol tam jeden človek, o ktorom sa následne dozvedel, že tento je (pôvodne spoluobžalovaný) A. D., ktorého predtým nepoznal. Obžalovaný išiel hore, umyl sa, pozdravil sa a následne D. odišiel; následne sa J. vrátil a odišli spolu do Košíc. S osobou A. D. sa obžalovaný stretol len raz.

K veciam nájdených pri prehliadke garáže obžalovaného tento uviedol, že sáčky s tlakovým uzáverom a digitálne váhy dostal do zábezpeky, keď chodieval von, chodieval aj von na kávu počas dňa, pričom tieto mu založili aj za 10 €. Jednu z váh obžalovaný použil aj na to, aby nebol oklamán s metamfetamínom, ale inak boli váhy hodené v špine a neporiadku. Ohľadom osôb, od ktorých váhy dostal - obžalovaný uviedol, že tam, kde chodil na kávu bola aj časť herne, chodievali tam aj narkomani a vedel od nich zobrať a kúpiť aj za lacné peniaze náradie, ktoré potreboval. S týmito osobami sa ďalej nestretával, ale občas veci ponúkli jemu ako aj iným, občas tieto veci od nich vzal, pričom mená týchto osôb nepozná. Ohľadom plastových sáčkov, tieto boli rôznej veľkosti - tieto obžalovaný používal a rekonštrukciu a repasovanie náhradných dielov, čiže keď rozoberal niektoré časti, napr. striekacie čerpadlo - išlo o súčasti auta, ktoré obžalovaný rekonštruoval. A na sáčky obžalovaný písal 1,2,3 aby som sa nepomýlil. Určite nepredával metamfetamín a ani ho nechcel predávať pre A. J., s týmto chcel spolupracovať ohľadom iných vecí, čo sa týka áut a iných dielov, keďže sa mu zdal ako normálny človek, prezentoval sa ako finančne zabezpečený a vedel o tom, že obžalovaný vie zarobiť peniaze na autách a tak mu dával ponuky, že vie odkúpiť aj havarované auto, zreštaurovať a následne predať, keďže J. obdivoval, že za aké dobré ceny vie obžalovaný tie autá zohnať. Ohľadom drog sa nebavili, bavili sa len ohľadom áut. Obžalovaný sa viac nepýtal, nakoľko ani viac vedieť nechcel, s J. sa stretol spolu asi 10-krát.

Ohľadom vlastnej zárobkovej činnosti (okrem opráv motorových vozidiel), obžalovaný uviedol, že ako bývalý kulturista je známy, niekoľkokrát robil ochranku aj viacerým celebritám, týmto poskytoval

služby „kvázi SBS“ za finančnú odmenu, jedine J. mu za dané služby dal drogy. Záverom obžalovaný dodal, že sa nikdy z drogovej závislosti neliečil a necíti sa byť drogovo závislý.

Pôvodne spoluobvinený (neskôr v samostatnom konaní odsúdený) A. D. na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2019 uviedol, že sa z obžalovaným stretol dvakrát, osobne s ním o drogách nerozprával a nespomína si presne kedy to bolo. Prvé stretnutie bolo vtedy, keď obžalovaný preberal od J. auto a druhýkrát v J. byte na K., W. č. XX (J.). Nie je si istý, ale zrejme od J. počul, že obžalovaný by mal byť užívateľom drog.

Pôvodne spoluobvinený (neskôr v samostatnom konaní odsúdený) A. J. uviedol, že s obžalovaným G. sa pozná od konca roku 2016 alebo začiatku roka 2017 (na túto skutočnosť, si J. spomenul až v konaní pred súdom, keďže na základe vedomosti o vykonávaných dôkazoch resp. ich chronológií, zistil, že obžalovaného pozná dlhšie, ako pôvodne uviedol), kedy sa stretli v Košiciach, za účelom predaja pervitínu, kedy mu bol doporučený jednou známou, z jeho známych ako odberateľ pervitínu pre vlastnú spotrebu, pričom o jeho ďalšom predaji nemal vedomosť, lebo také stretnutie som s ním neabsolvoval. Od toho času, čo sa spoznali, sa s obžalovaným stretávali pravidelne, keďže sám J. chodil do Košíc 2-3 týždenne, s obž. G. sa stretávali asi 1-krát za týždeň, pričom pri týchto stretnutiach riešili rôznu inú ako trestnú činnosť, nakoľko J. obchodoval s autami a s náhradnými dielmi, pričom aj G. mu zaobstarával autá na odkúpenie, pričom za to dostával pervitín. Pervitín mu dával častejšie, nie po každom stretnutí, ale po väčšine stretnutí áno. J. priznal, že G. dával od 5-10 gramov pri každej takejto odovzdávke. J. nemal vedomosť o tom, že by G. drogy predával, ani mu neuviedol, že by chcel pre J. pracovať. Obžalovaného naposledy stretol 14.05.2018 ráno, kedy mu dal aj pervitín. S obžalovaným sa stretávali v priestoroch garáží, ktoré mal obžalovaný prenajaté, potom sa stretávali mimo garáže v rámci A. Košice, niekedy aj mimo Košíc. Okrem obchodovania zo súčiastkami bolo dôvodom ich stretnutia aj odovzdanie pervitínu, za ktorý obžalovaný platil, prevažne oneskorene; pôvodne spoluobžalovaný netrval na tom, aby obžalovaný platil včas, nakoľko vedel, že sa spolu v budúcnosti stretnú. J. priznal, že niekedy dal pervitín obžalovanému aj za nejakú protislužbu, napríklad za odvod z Košíc do Trnavy a späť a za sprostredkovanie prenájmu auta (BMW X6) v Košiciach.

Časť výpovede spoluobžalovaného J. (resp. postup podľa § 264 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku, obsahom ktorého bolo odstraňovanie rozporov medzi výpoveďou spoluobžalovaného ako spoluobvineného v prípravnom konaní a výpoveďou na hlavnom pojednávaní), bola napadnutá námietkou obhajcu obžalovaného G., s ktorou sa súd vysporiadal na inom mieste. A. J. uviedol, že obžalovaný mal záujem pre neho pracovať, ale nedostali sa k tomu, v akej oblasti, nakoľko ho J. odmietol s odôvodnením, že pracuje samostatne (na tomto mieste myslel obchod s drogami).

A. J. záverom na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný užíval drogy cez sklenenú fajku fajčením, čo osobne aj videl, nevidel ho šnupať drogu alebo túto injekčne vpichovať.

S. N. X. v prípravnom konaní uviedol (č.l. 449-452, pričom zápisnica o jeho výpovedi v prípravnom konaní bola počas hlavného pojednávania vykonaná postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku) uviedol, že je vlastníkom spoločnosti YRIS, s.r.o. Humenné, ktorá má prevádzku na adrese Z., Košice, pričom spoločnosť sa zaoberá prenájomom motorových vozidiel. Obžalovaného G. a pôvodne spoluobžalovaného J. pozná, nakoľko na prelome mesiacov marec-apríl 2018 ho oslovil obž. G., že potrebuje nejaké vozidlo do prenájmu na dlhšiu dobu a tiež povedal, že vozidlo nepotrebuje pre seba, ale pre kamaráta. Vozidlo I. X6 evidenčného čísla D bolo prenajaté osobe A. J., tohto viedol až pri podpise nájomnej zmluvy dňa 26.04.2018, pričom vozidlo bolo J. prenajaté na mesiac (svedok do vyšetrovacieho spisu predložil aj kópiu nájomnej zmluvy).

Svedok O. D. v prípravnom konaní uviedol (č.l. 440-444, pričom zápisnica o jeho výpovedi v prípravnom konaní bola počas hlavného pojednávania vykonaná postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku), že niekedy v 2017 na portáli Bazoš uverejnil inzerát, že prenajme garáž na ulici Z. v D.. Na inzerát sa ozval obž. U. G., s ktorým sa nikdy osobne nestretol, zmluvu o nájme obžalovanému zanesol na podpis jeho zamestnanec. Garáž bola prenajatá za sumu 50 € mesačne, na dobu neurčitú počnúc dňom 01.06.2017. Svedok následne počul, že G. v tejto garáži býval a opravoval autá (svedok do vyšetrovacieho spisu predložil aj kópiu nájomnej zmluvy).

Znalec A.. A. S. na hlavnom pojednávaní 08.10.2019 uviedol, že obžalovaného osobne vyšetril v podmienkach ÚVV a zisťoval, či bol obžalovaný niekedy psychiatricky alebo psychologicky vyšetrovaný v súvislosti s užívaním návykových látok - v oboch prípadoch s negatívnym výsledkom. Znalec odkázal na vypracovaný posudok a podotkol, že obžalovaný bol užívateľom psychostimulancií - metamfetamínov, užíval ich inhalačne a pri vyšetrení neboli zistené známky fyzickej, či psychickej závislosti a hoci obžalovaný bol už niekoľko mesiacov v ÚVV, neprejavil sa uňho absenčný stav a ani craving (tzv. túžba po droge), čo sú základné exkluzívne kritéria pre stanovenie látkovej závislosti. Na základe znalcových poznatkov o spôsobe užívania drogy u obžalovaného znalec v posudku len uviedol podozrenie z možnej

psychickej závislosti u obžalovaného z hľadiska psychiatrického, pričom obžalovaný na slobode nie je nebezpečný, nie je potrebná žiadna jeho psychiatrická liečba, pričom pri vyšetrení neboli zistené žiadne príznaky inej forenzne významnej duševnej choroby, či poruchy, ktorá by indikovala potrebu ďalšieho znaleckého skúmania duševného stavu obžalovaného.

Ohľadom verifikácie pravdivosti výpovede obžalovaného (t.j. ak by obž. počas celého obdobia od začiatku roka 2017 až po vzatie do väzby [máj 2018] sústavne bral metamfetamín, či je možné, že by sa u neho nevyvinul syndróm látkovej závislosti) znalec uviedol, že je to možné, nakoľko vznik látkovej závislosti (a vlastnej akejkoľvek) závisí od viacerých faktorov, predovšetkým od biochemicko-fyziologického štrukturálneho profilu receptorov - miest na bunkách mozgu, cez ktoré droga pôsobí. U niekoho pri pôsobení drogy vznikne závislosť, u niekoho vzniknúť závislosť nemusí. Povedané ľudovo, nie každý, napr. kto pije alkohol pravidelne sa stane závislým na alkohole, podobne je to aj s drogami. Každý jedinec má daný tzv. biochemický profil, pri ktorom užívanie jednej látky môže spôsobiť závislosť a užívanie inej látky nemusí spôsobiť závislosť. Ďalšími faktormi sú napr. biologické faktory, hmotnosť, fyzická kondícia, pohlavie, vek. Prítomnosť rôznych iných telesných alebo aj duševných ochorení. Je to aj socioekonomický status. Ak niekto chodí do roboty, živí rodinu, nebude mať čas užívať drogy. Ďalej je to aj o osobnosti - či je niekto napr. vysokoškolsky vzdelaný a pod. Vylúčiť nemožno ani verziu, že obžalovaný bol schopný za 24 hodín vyfajčiť 1,5g-2 gramy metamfetamínu nakoľko závisí od koncentrácie účinnej látky. Pri metamfetamíne nevzniká fyzická závislosť, zvyčajne vzniká len psychická závislosť, ale hlavné kritérium pri určení závislosti, je tzv. odvykací stav, ktorý vzniká po niekoľkých dňoch od prestania užívania drogy. Ak by to u obžalovaného vzniklo, tak by v ústave na výkon väzby bol záznam v dokumentácii, že bol u psychiatra a dali by mu lieky. Čo sa týka tzv. cravingu - to je túžba po droge, snívanie o droge, predstavy - situácie, kedy bola droga užitá, vrátane zážitkov, ktoré vyvolala užívateľovi. Obžalovaný G. to takto nepopisoval. Rovnako nie je možné urobiť presný záver o dĺžke užívania drogy, táto skutočnosť sa prioritne zisťuje len z informácií od vyšetrovaného a to ani v prípade ak by bolo zistené napríklad, koľko pacient užíval drogy za 24 hodín. Znalecky nie je možné ani vylúčiť verziu obžalovaného, že metamfetamín užíval prioritne za účelom zvýšenia pracovného výkonu a metamfetamín užíval s prestávkami, pričom bol schopný aj dlhšej absencie, napr. 3 týždne - až mesiac, nakoľko skupina amfetamínov sú psychostimulanciá, boli aj historicky používané na zvýšenie bdelosti, potlačenie únavy, vyšší pracovný výkon. Ak prestane užívať a nie je tak psychická závislosť, dokáže abstinovať rok, mesiac a podobne, ale uvedené úvahy znalec považoval skôr za teoretické.

Okrem výsluchov (spoluobžalovaných a znalca) súd vykonal nasledovné listinné dôkazy (v prípade znaleckých posudkov, tieto vykonal so súhlasom strán, nakoľko o ich správnosti a úplnosti nemal pochyby) :

- Prepisy vykonaných informačnotechnických prostriedkov hovor č. 72479 zo dňa 01.05.2018, č. 72504 zo dňa 01.05.2018, č. 90646 zo dňa 09.05.2018,
- Vecné stopy podľa ZP č. 5 a č. 6,
- Poznámkové bloky - diár, obsahujúci mená, tel. čísla a hodnoty, stopa č.l. 18, súdneho spisu č.l. 2914 - 2929,
- Príkaz na sledovanie osôb č.l. 2616,
- Odborné vyjadrenie k hodnote zaistených drog č.l. 692 a nasl.,
- - Sprievodný list - prepis auta č.l. 2624, zo dňa 12.05.2018,
- Podnet - návrh a príkaz na vykonanie domovej prehliadky č.l. 1341,
- Príkaz na domovú prehliadku č.l. 1351 zo dňa 14.05.2018,
- Príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov č.l. 1376,
- Príkaz na vykonanie prehliadky motorového vozidla L. B. T. zo dňa 04.05.2018,
- Zápisnica o vykonaní prehliadky motorového vozidla zo dňa 14.05.2018,
- Príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov č.l. 1402,
- Zápisnice o prehliadke tela č.l. 1482,
- Zápisnica o prehliadke tela č.l. 1487,
- Znalecký posudok č. PPZ- KEÚ-BA-5996 zo dňa 03.09.2018 č.l. 670,
- Znalecký posudok č. PPZ- KEU-BA-EXP-2018/5996 č.l. 736,
- Prepis použitia ITP č.l. 2218 zo dňa 01.05.2018,
- Prepis použitia ITP č.l. 2236 zo dňa 03.05.2018,
- Prepis použitia ITP č.l. 2258 zo dňa 09.05.2018,
- Vecné stopy podľa ZP - stopa č. 11

Resp. dôkazy vykonané prioritne v súvislosti v výrokom o treste, ktoré súd uvádza v časti „Výrok o treste“.

V rámci úvahy musel konajúci súd prihliadnuť aj na argumenty prezentované stranami, resp. uvedené prokurátorom KP, obhajcom a obžalovaným.

Prokurátor KP poukázal na rozpory vo výpovediach obžalovaného a A. J., ktorý uviedol, že sa s obžalovaným poznajú od začiatku roku 2017, kedy mu bol obžalovaný odporučený ako odberať pervitínu pre vlastnú potrebu. Stretávali sa v Košiciach asi 1krát do týždňa, pričom pri každom stretnutí dal obžalovanému 5-10 g drogy. Obžalovaný musel vedieť o J. obchode s drogami a chcel pre J. pracovať, čo tento odmietol. Prokurátor považuje výpoveď J. za pravdivú, pričom s jeho výpoveďou korešponduje aj obsah jeho zápisníka, do ktorého si zapisoval údaje týkajúce sa predaja drog (meno, dátum, množstvo, cenu). V zápisníku sa opakovane uvádza meno U. z D., ktoré je uvedené aj na predposlednej zapísanej strane s dátum 14.05., množstvom 10 g a cenou 400 €. Obžalovaný U. G. teda 14.05.2018 ráno u seba prechovával 10 g metamfetamínu, no toho istého dňa pri prehliadke osobného motorového vozidla používaného obžalovaným U. G. a pri následnej prehliadke garáže, ktorú obýval, boli nájdené len cca 3 g pervitínu. Aj keby sme vychádzali z vyjadrenia obžalovaného, že za 24 hodín spotreboval 2 g pervitínu, stále chýba 5 gramov pervitínu. Táto skutočnosť, ako aj skutočnosť, že obžalovaný mal záujem predávať pre A. J. drogy, že pri prehliadke garáže, ktorú obžalovaný obýval, boli nájdené malé sáčiky s tlakovým uzáverom a dve digitálne váhy, jasne preukazujú, že obžalovaný U. G. sa zaoberal aj predajom drog. Jeho obrana spočíva v tvrdení, že váhy dostal do zábezpeky, je účelová, obžalovaný nevedel povedať, kto mu váhy založil. Rovnako výpoveď A. D., z ktorej vyplýva, že minimálne od J. počul, že obžalovaný obchoduje s drogami. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti mal KP za to, že žalovaná trestná činnosť bola obžalovanému U. G. dostatočne preukázaná a preto navrhol, aby bol obž. uznaný za vinného zo žalovaného trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe a bol mu uložený podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavy na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného uviedol nasledovné skutočnosti (vzhľadom na rozsah prednesu, sa súd zameral iba na podstatné aspekty právnej a skutkovej argumentácie):

- Nedostatočné vymedzenie času spáchania skutku (od začiatku roka 2017 do zadržania obžalovaného), pričom sporný je najmä začiatok páchania trestnej činnosti a obžalovaný môže byť súdený len za čas vymedzený v obžalobe.

- Obžalovaný sa k zadovážovaniu a držbe drogy priznal. Obžalovaný G. sa skutku dopustil a tento ľutuje. Jediná skutočnosť, ktorá bránila obžalovanému pristúpiť k vyhláseniu o vine, bol nesúhlas s právnou kvalifikáciou skutku vo vzťahu k páchaniu trestnej činnosti „po dlhší čas“.

- Obžalovaný uvádza, že v čase cca rok a pol pred zadržaním s užívaním drogy začal, avšak drogu neužíval pravidelne. Uvádza, že užíval možno dva - tri týždne, potom mal mesiac pauzu potom opäť mesiac, potom som mal pauzu. Uvádza, že metamfetamín si aplikoval kvôli jeho povzbudzujúcim účinkom najmä kvôli práci - keď rekonštruoval autá alebo menil náhradné diely.

- Obžalovaný uvádza, že s J. sa pozná od leta 2017, približne od augusta a že počas obdobia do zadržania sa s ním stretol približne desaťkrát. K tomu, akú obvyklú dávku drogy od J. dostával sa nevyjadruje, avšak uvádza, že naposledy od J. dostal približne 2 gramy - nevie presne, pretože to bolo v sáčku.

- Jadro argumentácie obhajcu spočíva v poukaze na absenciu kvalifikačného kritéria „závažnejší spôsob konania - po dlhší čas“. Jediný, kto mal vedomosť o skutočnom rozsahu drogovej trestnej činnosti obžalovaného bol (aktuálne) odsúdený A. J., ktorý uvádza, že nemal vedomosť o tom, že by si G. zadovážoval drogy pre iný účel než pre vlastnú potrebu. Tvrdenie (aktuálne) odsúdeného D., že o danej skutočnosti počul od J. je svedectvom nepriamym tzv. z druhej ruky.

- A. J. uvádza, že sa s G. pozná od roku 2016 resp. od začiatku roku 2017, čo je v rozpore s tvrdením z prípravného konania, pričom ako pravdivú označil J. verziu uvedenú na hlavnom pojednávaní (týmto spôsobom vyhodnotil argumenty J. a obhajcu obžalovaného konajúci súd - pozn.),

- Osoba A. J. je takmer profesionálny „kajúcnik“. Zo spisu je zrejmé, že J. spolupracoval s políciou na usvedčení páchatelov v minimálne 10 prípadoch a aj jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní sa oproti výpovedi z prípravného konania líši práve v tých drobných detailoch, ktoré smerujú k usvedčeniu G. z kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, obhajoba túto zmenu nepovažuje za dôveryhodnú, pričom J. vo svojej výpovedi uvádza, že sa s G. stretával cca jedenkrát týždenne. J. následne vylučuje, že by mu pervitín odovzdával pri každej príležitosti, kedy sa stretli, pričom pri každom stretnutí mal dať obžalovanému od 5 do 10 gramov, čo je opäť v rozpore s tvrdením z prípravného konania v neprospech obžalovaného (v prípravnom konaní J. priznal 1-2 kubíky (t.j. cca 0,6-1,2 g); keďže J. uvádza, že naposledy pred zadržaním odovzdal drogy G. dňa 14. mája 2018 ráno - čiže v deň, kedy bol G. o 13:50 hod. zadržaný, a vzhľadom na to, že u G. sa pri zadržaní našli celkovo približne 2

gramy pervitínu, konkrétne 0,958 g a 0,855 g a to len niekoľko hodín odvtedy, kedy mu ich mal J. drogu odovzdať, toto množstvo vylučuje tvrdenie J. o tom, že mu odovzdával 5 -10 gramov pri každom stretnutí (obhajca rovnako poukazuje na judikatúru k postaveniu svedka - tzv. kajúcnika a na potrebu analogickej aplikácie tohto inštitútu na postavenie pôvodne spoluobvineného J. - napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.11.2016, sp. zn: 4To 10/2015); obhajoba rovnako poukázala na zistenia získané použitím informačnotechnických prostriedkov (odpočúvaním J.), pri ktorých nebolo zistené, že by sa J. a G. spolu bavili o drogách, pričom spolu realizovali len 3 telefonické rozhovory, pričom ale odpočúvanie J. trvalo dlhý čas a obžalovaný G. s týmto aj s poukazom na uvedené komunikoval iba minimálne,

- vo vzťahu k páchaniu tzv. drogovej činnosti po dlhší čas obhajoba poukazuje (čiastočne zmätočne - ako konajúci súd vysvetlí na inom mieste) na judikát R 13/2012 Zbierky stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, obhajca poukázal, že v znaleckom posudku A.. S. je u obžalovaného prítomná suspektná psychická abdikcia (závislosť) na psychostimuláciách, metamfetamínoch.

- V prípade listinného dôkazu - zápisníka stopa č. 11 - tento obsahuje záznam IVO a IVO KE, avšak nikdy nebolo preukázané vlastníctvo zápisníka (t.j. či tento patril J.), nebolo zistené, či tieto sumy sa vzťahujú na obžalovaného G. a tieto dôkazy neboli podopreté ďalším dôkazom, keďže hovoria o stretnutiach obžalovaného s J., tento ale bol sledovaný orgánmi PZ a takýto dôkaz nebol ani navrhnutý ani vykonaný; aj v prípade ak by išlo o sumy získané z predaja drog, nie je zrejmé, či išlo o sumy za drogy, alebo o dlžné sumy osôb za predchádzajúce nezistené obdobie (obhajoba poukázala aj na technické nezrovnalosti záznamov, ktoré sa týkali ostatných zápisov v denníku), aj v prípade akceptácie dôkazu, tento mohol usvedčiť obžalovaného len s páchania drogovej trestnej činnosti po obdobie 9 dní (t.j. nie po dlhší čas), - obhajoba teda sumárne poukazuje na fakt, že výmera trestu v rozmedzí 10-15 rokov sa zdá byť pre osobu obžalovaného neprímerane prísna, pretože ide u obžalovaného o jediný drogový delikt, pričom dávka drogy, ktorá bola u obžalovaného nájdená - t.j. približne 2 gramy drogy, pravdepodobne (podľa názoru obhajoby) veľmi tesne koliduje s dávkou drogy na osobnú spotrebu,

Obžalovaný pri záverečnej reči poukázal, že od začiatku priznáva, že je konzumentom pervitínu, nikdy nepredával drogy iným osobám, čo priznal aj A. J.. Obžalovaný poukázal na fakt, že drogy užíval prioritne za účelom zvýšenia vlastného pracovného výkonu. Poukázal na vlastnú pracovnú minulosť a pracovnú kvalifikáciu, vrátane vzdelania, ktoré preukazujú jeho schopnosť vedenia samostatného a riadneho života, pričom nie je ani bezdomovec, ani človek bez rodiny. Hroziacu výmeru trestu považuje za neprímeranú, rozhodne sa nevenoval páchaniu drogovej trestnej činnosti po dlhší čas, ako je mu kladené za vinu. Obžalovaný sa cítiť byť vinný z toho, že fetoval drogu, ale nie tak, ako mu je kladené za vinu. Obžalovaný spáchanie skutku ľutuje a sľubuje, že bude viesť riadny život a drogám sa bude v budúcnosti vyhýbať.

V predmetnej veci mal súd za nepochybné, že obžalovaný mal v držbe drogy zaistené :

1) v D. na ulici P. v osobnom motorovom vozidle zn. L. B. T. X.X O. - t.j. 3 plastové vrecká s celkovou hmotnosťou 2043 mg, s priemernou koncentráciou 46,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 958 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 24 bežným jednotlivým dávkam drogy v hodnote 122,58 €,

2) v D., na ulici P., v garáži súpisného čísla 2416, vrecko kryštalického materiálu s hmotnosťou 33 mg, s priemernou koncentráciou 63,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 21 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 1 bežnej jednotlivej dávky drogy s kryštalický materiál s hmotnosťou 58 mg, s priemernou koncentráciou 35,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 21 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 1 bežnej jednotlivej dávky drogy, v priesvitnom plastom vrecku biely kryštalický materiál s hmotnosťou 764 mg, s priemernou koncentráciou 47,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 363 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 9 bežným jednotlivým dávkam drogy, teda v celkovom množstve 0,855 g v hodnote 51,30 €,

príčom tieto drogy nelegálne držal. V predmetnej veci je vylúčená aplikácia privilegovanej skutkovej podstaty v zmysle § 171 ods. 1 alebo ods. 2 Trestného zákona, keďže množstvo drogy presahuje 3 resp. 10 obvykle jednorazových dávok drogy. Aj pri akceptácii stanoviska rozdielnosti obvykle jednorazových dávok, je potrebné pripomenúť, že KR PZ v posudku uzavrel množstvo dávky v rozsahu minimálne 35 obvyklých jednorazových dávok, pričom súd len informatívne dodáva, že z aktuálnej judikatúry vyplýva tendencia neprihliadať na zvýšenú potrebu drogy v dôsledku jej tolerancie ľudským organizmom na drogu zvyknutým v dôsledku jej nelegálneho užívania a len obmedzene reflektuje prípadné fyziologické vlastnosti užívateľa drog, ako sú váha, výška, zdravotný a fyzický stav a pod.

K drogovej judikatúre a k hmotnostným kritériám súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 29/2019 - 5 (rozhodnutie NS SR, sp. zn.: 3 Tdo 83/2018).

„Obvykle jednorazová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer*) sa, na základe poznatkov o užívateľskej praxi, určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli.

Množstvo účinnej látky má vplyv na splnenie kvalitatívnych kritérií posudzovaného materiálu podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona a v nadväznosti na to podľa § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (zjednodušené: vplyv na psychiku a sociálne správanie v určitej intenzite**), ako aj v prípade uvedenom v bode II.

II. Ak ide o materiál určený na ďalšiu úpravu (riedením inou, nenávykovou látkou) do podoby obvyklým spôsobom aplikovateľnej konečným užívateľom, je potrebné v skutkovej rovine dokazovaním zistiť, koľko obvykle jednorazových dávok podľa kritérií prvého odseku bodu I. by bolo možné z posudzovaného materiálu pripraviť, zohľadniac (v prospech páchatel'a) možné maximum účinnej látky pre obvykle jednorazovú dávku.

III. Na základe ceny obvykle jednorazovej dávky drogy na použitie na nelegálnom trhu (pri predaji koncovému užívateľovi v určitom čase a regióne***), zohľadniac (v prospech páchatel'a) zistenú dolnú hranicu cenového rozpätia pre dotknutú drogu, sa násobkom, podľa počtu obvykle jednorazových dávok predpripravených z posudzovaného materiálu (tzv. diely, skladačky), alebo pripraviteľných z posudzovaného materiálu (bod II.), určuje kvalifikačný moment rozsahu činu v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona, ktorý je okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. e) (väčší rozsah), ods. 3 písm. c) (značný rozsah) a ods. 4 písm. c) (veľký rozsah) Trestného zákona.

Ak ide o látku, ktorá sa koncovému užívateľovi predáva na nelegálnom trhu podľa jej hmotnosti (sušina konope na prípravu cigariet), rozsah činu sa určuje násobkom dolnej hranice zisteného cenového rozpätia drogy za hmotnostnú jednotku, podľa množstva (gramáže) posudzovaného materiálu.“

K uvedenému súd dodáva, že ani parciálna zmena v náhľade na skúmanú problematiku nepriniesla zmenu v prospech aplikácie privilegovanej skutkovej podstaty § 171 ods. 1 a 2 Trestného zákona, keď súd vzhladol aj na judikatúrne vymedzenie obvykle jednorazovej dávky pervitínu pri celkovej hmotnosti drogy (nie hmotnosti účinnej látky), pričom sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave, v zmysle ktorého sa za obvykle jednorazovú dávku pervitínu pri takomto pohľade rozumie množstvo 100 mg (uznesenie KS v Bratislave, sp. zn.: sp. zn. 4To/44/2016 zo dňa 05.05.2016), z ktorého súd uvádza len skrátené „ratio decidendi“

„Za jednu priemernú obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky metamfetanínu je potrebné považovať materiál, ktorý dosahuje minimálnu celkovú hmotnosť 100 mg s obsahom účinnej látky minimálne 10 mg. Od celkovej hmotnosti 100 mg sa potom budú odvíjať násobky obvykle jednorazovej dávky drogy uvedené v ustanovení § 135 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Celková hmotnosť zaisteného materiálu sa pritom posudzuje vo svojej celistvosti a je bez významu, či páchatel' mal prechovávané množstvo drogy rozdelené na viacero častí (napríklad rozdelené do tzv. skladačiek).“

Súd opakovane poukazuje na fakt, že bolo v danom prípade splnené aj kritériu nevyhnutného množstva účinnej látky.

*** K kvalifikačnému kritériu Závažnejší spôsob konania - po dlhší čas ***

Z hľadiska dokazovania a aj z hľadiska aplikácie hmotnoprávných ustanovení na zistený skutkový stav je nepochybne najťažšou otázkou - otázkou naplnenia kvalifikačného kritéria závažnejším spôsob konania v zmysle § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, resp. § 138 písm. b) Trestného zákona. Pojem „po dlhší čas“ zákon nedefinuje a závisí preto od okolností konkrétneho prípadu, za rešpektovania záverov relatívne ustálenej judikatúry súdov vyšších inštancií, ktorých ignorácia by znamenala porušenie ústavného princípu právnej istoty v kombinácii s opakovane judikovaným princípom tzv. legitímneho očakávania. K tomuto je potrebné podčiarknuť, že súdna prax vymedzuje a definuje pojem „dlhší čas“ ako časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená „intenzitou“ trestného činu, to znamená závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Všeobecne však pre všetky prípady nemožno vymedziť, aký čas sa považuje za dlhší. V prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, bude „dlhší čas“ kratší, než pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou. Podľa ustálenej súdnej praxe sa za „dlhší čas“ všeobecne považuje doba šiestich mesiacov, avšak pre naplnenie tohto zákonného znaku možno po formálnej stránke považovať aj čas kratší ako šesť mesiacov (k tomu viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 7. 2. 2012, sp. zn. 4 Tdo 6/2012). Na uvedený stav nie je v plnej miere aplikovateľný (obžalovaný poprel závislosť na pervitíne, pričom znalec pribratý do konania v etape prípravného konania vo svojom posudku podporeným výpoveďou znalca na hlavnom pojednávaní, toto tvrdenie potvrdil ako pravdivé a to aj napriek poukazu obhajoby, že takúto závislosť možno predpokladať aj preto, že ju znalec výslovne nevylúčil) záver Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2009, sp. zn.

23To 121/2009, publikovaný aj v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2012 - Stanoviská a rozhodnutia vo veciach trestných č. 1/2012, ktorý dospel k nasledovnému záveru:

Doba páchania trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. obžalovaným, ktorý je sám závislým užívateľom drogy, nepresahujúca jeden rok, spravidla nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák., pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania takéhoto činu závislou osobou. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplynula aj komplexná úvaha odvolacieho súdu, prioritne vo vzťahu ku kvalifikačnému kritériu po dlhší čas :

V ďalšom sa súd zaoberal právnou kvalifikáciou podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pričom konanie obžalovaného podľa § 172 ods. 1 písm. a/, d/ Tr. zák. bolo preukázané, pretože obžalovaný neoprávnene vyrobil a prechovával omamnú a psychotropnú látku. Je možné prisvedčiť názoru obhajcu, že doposiaľ u tohto drogového trestného činu nebola súdnou praxou ustálená doba, ktorá zodpovedá pojmu „dlhší čas“ podľa § 138 písm. b/ Tr. zák. tak, aby išlo o závažnejší spôsob konania. Už z názvu tohto osobitného kvalifikačného pojmu však vyplýva, že musí ísť o tak dlhý čas ktorý, jednak prekračuje inak obvyklý čas páchania konkrétnej trestnej činnosti - kvantitatívna stránka , a jednak prekračuje obvyklý čas tak, že použitie základnej skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu by dostatočne nevystihovalo závažnosť spôsobu konania obžalovaného -kvalitatívna stránka. Pokiaľ ide o obvyklý čas páchania predmetného trestného činu, tu musel senát odvolacieho súdu zohľadniť, že obžalovaný sám je závislý na drogách a z tejto závislosti sa musí liečiť. Je všeobecne známe, že zbaviť sa takejto závislosti bez lekárskej pomoci je prakticky nemožné a čas liečenia sa tiež pohybuje v rozpätí niekoľko desiatok mesiacov. Takáto osoba, potom pácha drogovú trestnú činnosť aj niekoľko desiatok mesiacov. Samozrejme, iná situácia by bola, pokiaľ by sa trestnej činnosti podľa § 172 dopúšťala osoba, ktorá sama drogu neužíva a protiprávnu činnosť vykonáva, len ako „dealer“ (k tomu bližšie pre potvrdenie správnosti daného právneho názoru vid' sp. zn. 2 Tdo/35/2014 zo dňa 8. júla 2014 - pozn. konajúceho súdu).

Pokiaľ ide o kvalitatívnu stránku tohto osobitného kvalifikačného pojmu, tu je dôležitým kritériom to, či prekročenie inak obvyklého času páchania konkrétneho trestného činu, vyžaduje použitie prísnejšej trestnej sadzby takejto kvalifikovanej skutkovej podstaty. V konkrétnom prípade, je potrebné uviesť, že predmetný trestný čin podľa § 172 Tr. zák. je v základnej skutkovej podstate zločinom so sadzbou trestu odňatia slobody na 4 roky až 10 rokov a v kvalifikovanej skutkovej podstate podľa ods. 2 zločinom obzvlášť závažným so sadzbou trestu odňatia slobody na 10 rokov až 15 rokov. Horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody základnej skutkovej podstaty sa teda stáva dolnou hranicou trestnej sadzby odňatia slobody v kvalifikovanej skutkovej podstate.

Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že doba páchania trestnej činnosti obžalovaným, nepresahujúca 1 rok, nemôže byť považovaná za dlhší čas podľa § 138 písm. b/ Tr. zák., pretože jednak neprekračuje obvyklú dobu páchania a nejde ani o takú závažnosť konania, ktorá by vyžadovala použitie trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. - odňatie slobody 10 rokov až 15 rokov. (obmedzená aplikovateľnosť tohto rozhodnutia pramení so skutočnosťou, že obžalovaný G., preukázateľne nie je a ani nebol drogový závislý, v prípade osoby obžalovaného rovnako nebola patrične zistená a hlavne dokázaná aktivita smerujúca k predaju drog iným osobám a to aj napriek tomu, že tento druh aktivít v prípravnom konaní orgány činné v trestnom konaní predpokladali, ale dostatočným spôsobom neobjasňovali resp. neobjasnili a o takýchto skutočnostiach sa vo vyšetrovacom spisu nenachádzajú patričné dôkazy, z čoho nemožno vyvodit' (v zmysle zásady in dubio pro reo) nič iné, ako nepochybný záver, že obžalovaný sa nevenoval obchodu z drogami, a tieto aplikoval výhradne pre vlastnú potrebu (na tomto mieste je ale dôvodné poznamenať, že aj v prípade, ak obžalovaný drží drogy pre vlastnú potrebu a nie sú splnené predpoklady pre aplikáciu privilegovanej skutkovej podstaty podľa § 171 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona, prichádza do úvahy trestná zodpovednosť v zmysle § 172 ods. 1 Trestného zákona resp. aplikácia kvalifikovanej skutkovej podstaty (inými slovami aplikácia § 172 Trestného zákona je namieste nielen v prípade osôb, ktoré drogy držia nie pre vlastnú potrebu [tzv. dealeri], ale aj v prípade konzumentov drog [aj tých, čo nevykazujú známky drogovej závislosti], ktorí držia drogy hoci aj pre vlastnú potrebu, ale nie v rozsahu potrebnom pre aplikáciu § 171 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona).

Splnenie zákonnej podmienky „po dlhší čas“ však samo osebe ešte pre záver o spáchaní trestného činu nepostačuje. Pre vyvodenie takého záveru je tiež potrebné, aby v tomto časovom období obvinený konal určitou intenzitou, ktorej objasnenie a následné ustálenie v skutkovej vete je nevyhnutné. Táto podmienka vyplýva aj zo samotného pojmu „po dlhší čas“, pretože je zrejmé, že v tomto časovom období musí byť páchaná pokračovacia, opakovacia alebo trvajúca Trestným zákonom vymedzená

protispoločenská činnosť. Vymedzenie tohto pojmu v zmysle § 138 Tr. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> vyžaduje, aby počet jednotlivých útokov bol ustálený spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti. Nemožno vychádzať z počtu útokov vyjadrených slovom „približne“ ani „asi“, ale ak sa nedá zistiť presný počet týchto útokov musí sa ustáliť počtom „najmenej“, ktorých počet sa nepochybne preukázal. Len tak možno v súlade so zákonom posúdiť intenzitu konania páchatel'a v súlade so zákonným znakom „po dlhší čas“ odôvodňujúcim použitie prísnejšej trestnej sadzby. (Uznesenie NS SR sp.zn.: 4Tdo 6/2012 zo dňa 07. 02. 2012) .

K vyššie uvedenému je potrebné dodať, že zdanlivo protichodný názor vyslovil Krajský súd v Nitre v rozsudku sp. zn.: 2To/98/2014 zo dňa 11. 02. 2015, keď uviedol : „Pokiaľ ide právnu kvalifikáciu konania obžalovaného súd I. stupňa jeho konanie kvalifikoval ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že na rozdiel od obžaloby jeho konanie nekvalifikoval aj podľa ods. 2 písm. c/ uvedeného paragrafu, pretože i keď po formálnej stránke naplnil znaky skutku „po dlhší čas“ avšak samotná intenzita, resp. frekvencia akou sa mal obžalovaný skutku dopustiť nie je v takom rozsahu, aby dôkazmi bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný po celý tento čas túto trestnú činnosť páchal, aby naplnila znaky po dlhší čas. Podľa jeho názoru nemožno vychádzať z počtu útokov vyjadrených neurčito tak, ako to bolo v tomto prípade a intenzita konania obžalovaného je ustálená len približne. S poukazom na tieto skutočnosti dospel potom k záveru, že nemožno hovoriť o naplnení zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu. S takýmto názorom súdu I. stupňa sa však odvolací súd nestotožňuje. Podľa § 138 ods. 1 písm. b/ Tr. por. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas. Aby išlo o páchanie trestného činu po dlhší čas, musí ísť o ten istý čin a nemôže ísť o viac opakovaných trestných činov. Trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi patrí medzi trváce trestné činy.

Dlhším časom sa rozumie časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená „intenzitou“ trestného činu (to znamená závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom ustanovenej trestnej sadzby). Všeobecne pre všetky prípady nemožno vymedziť, aký čas sa považuje za dlhší. V prípade, že ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, bude „dlhší čas“ kratší ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou. Podstatné je, že nejde o jednorazovú trestnú činnosť alebo trestnú činnosť krátkeho trvania. Páchanie trestných činov po dlhší čas prichádza do úvahy najmä pri trestných činoch trvácich (§ 122 ods. 12 Tr. zák.) ak páchatel' udržiava protiprávny stav po dobu podstatne dlhšiu, než stačí k dokonaniu trestného činu. Je na úvahe orgánov činných v trestnom konaní a v konečnom dôsledku súdu, aby určil v tej ktorej veci, kedy páchatel' už konal tak, že naplnil pojmový znak skutkovej podstaty trestného činu v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zák. a teda kedy konal „po dlhší čas“. Podľa názoru krajského súdu vzhľadom na dobu páchania trestnej činnosti a najmä na závažnosť trestného činu v danom prípade, i keď jeho páchanie nebolo preukázané, že sa tak dialo „so železnou pravidelnosťou“ tento trestný čin bol páchaný po dobu najmenej dva roky u obžalovaného vo forme pomoci hlavnému páchatel'ovi tejto trestnej činnosti J. S., ide o páchanie trestného činu po dlhší čas, pretože počas tohto obdobia porušoval záujem spoločnosti na ochrane obyvateľstva pred šírením a nedovoleným používaním omamných a psychotropných látok.“ V predmetnej veci išlo o páchanie trestnej činnosti s prestávkami, prioritne formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom k páchaniu skutku prichádzalo opakovanie, pričom uvedené konanie bolo de facto nepravidelné resp. s dlhšími prestávkami, čím ide o podobný stav, s porovnanou trestnou vecou. Pre úplnosť je potrebné dodať, že odvolací súd síce stav subsumoval pod ustanovenie podľa § 21 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona k § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona, ale zároveň uvedenú skutočnosť vyhodnotil ako dôvod (resp. jeden z hlavných dôvodov) pre použitie mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Doktrinálny výklad kvalifikačného pojmu po dlhší čas je v tomto smere ešte menej jednoznačný, keďže napríklad „aby sme mohli povedať, že pri trvácom trestnom čine bol naplnený znak závažnejší spôsob konania po dlhší čas podľa § 138 písm. b) TZ, musí ísť o čas tak dlhý, ktorý zjavne trvá príliš dlho, omnoho dlhšie, ako je pri takomto trestnom čine v priemere bežné. Pritom treba prihliadnúť i na význam chráneného záujmu, teda objektu trestného činu.“ (BURDA, E. - ČENTÉŠ, J. - KOLESÁR, J. - ZÁHORA, J. et al.: Trestný zákon. Všeobecná časť. Komentár. I. diel; 1. vydanie, Praha: C. H. BECK, 2010, s.

1035.), resp. v inom prípade : „pojmom páchanie trestného činu po dlhší čas rozumie pokračovanie v trestnej činnosti po dobu viacerých mesiacov. Súdna prax akceptuje časové obdobie spravidla šesť mesiacov, a to s tým, že čím je intenzita útoku nižšia, tým dlhšie časové obdobie sa vyžaduje, čo platí aj naopak. Zohľadniť by sa však mala napríklad aj fáza prípravy na úspešné spáchanie trestnej činnosti alebo jej charakter, čo uvedené obdobie môže predĺžiť.“ (ČENTÉŠ, J. et al.: Trestný zákon - Veľký komentár; Bratislava: EUROKÓDEX, 2013, s. 255. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. 1. 2012, sp. zn. 6 Tdo 69/2012.)

Súdna prax vymedzuje a definuje pojem „dlhší čas“ ako časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená „intenzitou“ trestného činu, to znamená závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Všeobecne však pre všetky prípady nemožno vymedziť, aký čas sa považuje za dlhší. V prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, bude „dlhší čas“ kratší, než pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou. Podľa ustálenej súdnej praxe sa za „dlhší čas“ všeobecne považuje doba šiestich mesiacov, avšak pre naplnenie tohto zákonného znaku možno po formálnej stránke považovať aj čas kratší ako šesť mesiacov. (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 7. 2. 2012, sp. zn. 4 Tdo 6/2012 a SAMAŠ, O. - STIFFEL, H. - TOMAN, P.: Trestný zákon. Stručný komentár; Bratislava: IURA EDITION, 2006, s. 296 - 297). V tejto súvislosti je potrebné dodať, že splnenie zákonnej podmienky „po dlhší čas“ samo osebe nepostačuje pre záver o spáchaní trestného činu. Pre vyvodenie takého záveru je predovšetkým potrebné, aby v tomto časovom období konal obvinený s určitou intenzitou, ktorej objasnenie a následné ustálenie je v skutkovej vete nevyhnutné. Táto doktrínálna podmienka vyplýva aj zo samotného gramatického výkladu pojmu „po dlhší čas“, nakoľko je zrejmé, že v tomto časovom období musí byť páchaná pokračovacia, hromadná alebo trvajúca, Trestným zákonom vymedzená protispoločenská činnosť.

Predmetné východiská predstavujú v zásade právnu rovinu, ktorú je potrebné aplikovať na predmetnú trestnú vec, teda na trestné konanie, vedené na Okresnom súde Trnava, proti obžalovanému U. G.. V zmysle obžaloby KP Trnava, tomuto je kladené za vinu spáchanie skutku v zmysle vyššie uvedenej skutkovej vety, ktoré bolo v texte obžaloby KP sp. zn. Kv 60/18/2200-162 kvalifikované ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona. Obžalovaný spáchanie skutku vyhlásením v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku poprel, avšak namietal prioritne aplikáciu kvalifikovanej skutkovej podstaty - t.j. kvalifikačné kritérium závažnejší spôsob konania resp. po dlhší čas (procesná obrana týkajúca sa absencie kvalifikačného kritéria väčšieho rozsahu je pre postup súdu nepodstatná, nakoľko k potrebe aplikovateľnosti kvalifikačného kritéria v zmysle § 172 ods. 2 písm. e) Trestného zákona na postavenie osoby obžalovaného G. nedospeli ani orgány činné v trestnom konaní a ani konajúci súd - predbežne bola súhrnná hodnota drogy ustálená v prípravnom konaní v hodnote 122,58 € + 51,30 €, teda nejde o naplnenie kvalifikačného kritéria „vo väčšom rozsahu“, pričom túto úvahu súd nepodopiera ďalším dokazovaním ani argumentačným rozpracovaním, okrem iného aj preto, že je skutočnosťou svedčiacou v prospech a nie proti obžalovanému).

Jedinou spornou skutočnosťou preto ostalo naplnenie kvalifikačného kritéria dlhšieho času. Obžalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že je pravdou, že si zaobstarával drogy, ale len pre vlastnú potrebu. Ohľadom času, kedy mal začať s obstarávaním drogy, tento kvantifikoval cca 1,5 roka pred vlastným zadržaním, teda asi od začiatku roku 2017 (čo v princípe korešponduje aj s výpoveďou pôvodne spoluobžalovaného A. J.). Obžalovaný uviedol, že drogy užíval nepravidelne, najmä podľa toho, ako potreboval zvýšiť svoj pracovný výkon. Údajne mal dlhšie prestávky medzi tzv. drogovými epizódami, bol schopný prestať s užívaním a užívanie drogy na jeho osoby nemalo obvyklý devastujúci účinok, naopak pomáhala mu dosiahnuť vyšší pracovný výkon. Uvedená skutočnosť je v rozpore s výpoveďou A. J., ktorý uvádzal, že obžalovanému dodával drogy cca jedenkrát za týždeň, pričom jediným logickým záverom (svedčiacim v prípade akceptácie J. výpovede) by potom nevyhnutne muselo byť kontinuálne užívanie drogy obžalovaným G., t.j. prechovávanie drogy pre vlastnú potrebu za účelom jej aplikácie.

K dôveryhodnosti výpovede A. J., sú poukazuje na judikatúru týkajúcu sa inštitútov spolupracujúceho obvineného, korunného svedka alebo tzv. kajúcnika, pričom podľa názoru súdu je nevyhnutné vzťahnúť postulát týkajúci sa svedeckých výpovedí takýchto osôb aj na stav výpovede spolupracujúceho obvineného resp. obžalovaného (na uvedenú skutočnosť poukazuje v obmedzenie miere aj obhajca obžalovaného).

K otázke prístupu k hodnoteniu výpovedí takýchto spolupracujúcich svedkov - zvyčajne označovaní ako „kajúcnici“ - sa najvyšší súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti už viackrát pomerne podrobne vyjadroval (viď napr. rozsudok z 26. novembra 2014, sp. zn. 2To 9/2014, resp. uznesenie z 2. februára 2016, sp. zn. 1 TdoV 13/2015), keď predovšetkým zdôraznil, že výpovede osôb, ktoré sa sami podieľali

na prejednávanej alebo s ňou súvisiacej trestnej činnosti, nemožno a priori vylúčiť z okruhu dôkazov ako nevierohodné len s odkazom na to, voči uvedených osobám boli použité osobitné trestnoprocesné resp. hmotnoprávne inštitúty. Uvedená výpoveď je zákonným dôkazom (získaný legálny „benefit“ výpoveď procesne nediskriminuje), ktorý ako taký podlieha následne rovnakému voľnému hodnoteniu v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. - z pohľadu vierohodnosti a závažnosti - ako každý iný dôkaz. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že nie je zákonom predpísané, akým spôsobom (akým dôkazom, resp. dôkazmi) musí byť určitá okolnosť dokázaná (pokiaľ ide o druh alebo počet potrebných dôkazov). Rozhodujúca je konkrétna dôkazná situácia. Žiadnym dôkazom teda nie je súd pri posudzovaní určitej skutkovej okolnosti viazaný, zároveň však žiaden zo zákonne súladných dôkazov nie je v tomto smere ako podklad pre rozhodnutie vylúčený. Na základe ktoréhokoľvek legálneho dôkazu môže byť uznaná vina v trestnom konaní (neplatí však, že na základe určitého dôkazu alebo dôkazov vina uznaná byť musí). V zásade teda neplatí ani téza, že na základe výpovede „kajúcnika“ nemôže byť uznaná vina, resp. môže byť uznaná len vtedy, ak je ohľadom určitej okolnosti táto výpoveď potvrdená inými výpoveďami alebo inými dôkazmi. Výpoveď takej osoby (pri jej voľnom hodnotení) môže byť (potenciálne) ovplyvnená snahou dosiahnuť vlastnú výhodu. Na druhej strane, osoba v čase svojej výpovede (najmä keď je vypočúvaná už v prípravnom konaní) nevie, či a s akými dôkazmi bude táto výpoveď konfrontovaná. Jej rozhodnutie „pomôcť si“ je teda realizovateľné práve v prípade, ak hovorí pravdu, a naopak, rizikové pre prípad, že sa ňou uvádzané okolnosti ukážu ako fiktívne, čo by jeho osobnú pozíciu mohlo skomplikovať. Oba tieto faktory sa vo sfére hodnotenia dôkazov stretávajú a je potrebné sa s nimi vyrovnáť v konkrétnom prípade, vzhľadom na jeho okolnosti. Pokiaľ ide potom konkrétne o posudzovanú vec, tu sa prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia naozaj dôsledne zaoberal otázkou hodnovernosti jednotlivých svedeckých výpovedí, ktoré hodnotil najskôr jednotlivo (uviedol prečo tú ktorú výpoveď považoval za dôveryhodnú, resp. naopak, keď vzal do úvahy aj skutočnosti uvádzané obvineným, a síce existujúce rozdiely vo výpovediach, okolnosť, že sa nejedná o bezúhonné osoby, a pod.) a neskôr v súhrne, keď v spojitosti s inými dôkazmi (listinnými, znaleckými posudkami, záznamami získanými použitím informačno-technických prostriedkov) dospel k takým skutkovým záverom, ako sú uvedené v úvode tohto rozhodnutia, a ktoré sú - a to je potrebné na danom mieste opätovne zopakovať - pre dovolací súd záväzné. (uznesenie NS SR zo dňa 08.11.2017, sp. zn.: 1TdoV/3/2016).

Na základe vyššie uvedeného súd musel poznamenať, že stav konania, tak ako vyplynul z dokazovania, skončil v pomyselnom pomere závažných dôkazov 1:1 (výpoveď obžalovaného : výpoveď spoluobžalovaného v pozícii spolupracujúceho), teda v pozícii tvrdenie proti tvrdeniu, pričom súd nemal za dôvodné znižovať dôveryhodnosť výpovede A. J. (tento po vzatí do väzby spolupracoval s OČTK v zvýšenej miere a pomohol v procese odhaľovania rozsiahlej trestnej činnosti nielen drogového charakteru minimálne v 10 samostatných trestných konaniach (k tomu vid' rozsudok OS Trnava, sp.zn.: 4T/28/2019 zo dňa 09.05.2019), pričom ale uvedený dôkaz zostal jediným efektívne procesne získaným dôkazom a teda stojí samostatne proti tvrdeniu obžalovaného. Dôkaz zabezpečením zápisov obžalovaného aj spoluobžalovaného J. iba dokumentuje resp. zosilňuje predpoklad, že obžalovaný skutočne získal drogy od J., ale nehovorí nič o tom, že by tento proces získavania drog mal charakter stálosti a dlhodobosti. Ani poukaz J. o skutočnosti, že mu obžalovaný bol dlžný za drogy a skutočnosť, že dlh z posledného obdobia bol zrejme zadokumentovaný v zápiskoch odsúdeného J. nepredstavujú dôkaz o naplnení kvalifikačného kritéria po dlhší čas.

Na tomto mieste súd uvádza, že nebolo potrebné ani rozhodovať o námietkach obhajcu voči procesu odstraňovania rozporov na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2019, nakoľko súd považoval za preukázané skutočnosti uvedené počas výsluchov na hlavnom pojednávaní. Ak obhajca namietal získavanie informácií týmto spôsobom, súd poznamenáva, že ani žiadne efektívne informácie týmto spôsobom nezískal (resp. tieto nemal za preukázané). Hoci námietka obhajcu o kolízii úkonov s poradou s klientom je potenciálnym problémom prípravného konania, táto ale nespôsobuje procesnú nepoužiteľnosť dôkazu v prípravnom konaní. Obhajca mal možnosť vyhodnotiť ako potrebnjšiu svoju účasť na inom výsluchu alebo zvážiť oslovenie advokáta ochotného spolupracovať s obhajcom.

Právny názor súdu totiž nemôže byť založený na domnienkach, ale ani na skutočnostiach, ktorých preukázanie by bolo dôvodné očakávať, keby orgány činné v trestnom konaní postupovali v trestnom konaní voči odsúdenému z rovnakou dôslednosťou ako voči iným pôvodne spoluobžalovaným. Preto aj procesná obrana obžalovaného, ktorá sa z pohľadu nezainteresovanej osoby môže javiť ako pomerne „lacná“ forma minimalizácie trestnej zodpovednosti, naberá na význame práve skutočnosťou, že priebeh drogového skutku nebol patrične zdokumentovaný a zaprotokolovaný tak, aby umožnil vykonať súdu dokazovanie patričnej kvantity a kvality. Tento záver sa javí byť o to znepokojivejší, že príslušné orgány PZ ešte pred vznesením obvinenia obžalovanému, minimálne v etape po začatí trestného

stíhania vychádzali z predpokladu, že obžalovaný si zabezpečuje drogy za účelom ďalšieho predaja, pričom túto skutočnosť neboli nielen schopné dokázať, ale podľa názoru súdu ani nevyvinuli patričnú energiu na to, aby ju preverovali. Práve takto získané dôkazy mohli aspoň podporne svedčiť v prospech vyššie citovaného kritéria spáchania trestného činu po dlhší čas. Konajúci súd preto nevedel o žiadnu ďalšiu skutočnosť (s výnimkou výpovede A. J., ktorá ale ostala nepodporená žiadnym ďalším priamym dôkazom), oprieť fakt, že obžalovaný páchal trestnú činnosť po dlhší čas. K tomu je ale potrebné dodať, že na druhej strane nie je efektívnym priamym dôkazom v trestnom konaní prepis informačnotechnického prostriedku, nakoľko informuje len o tom, že obžalovaný a odsúdený J. spolu počas krátko vymedzeného obdobia monitoringu telefonickej stanice používanej J. nehovorili o drogách, čo môže vyplývať aj z ich súhlasných výpovedí o existencii aj iných (legálnych) spoločných záujmov - de facto podnikateľského charakteru.

*** Výrok o treste ***

Pri rozhodovaní o výroku o treste pre obžalovaného, súd prihliadol na nasledujúce vykonané dôkazy:

- Výsluch znalca A. A. S., pri ktorom sa znalec okrem iného odvolal aj na znalecký posudok č. 163/2018 ohľadom osoby obž. G.,
- Správa z ÚVTOS ohľadom správania obž. G.,
- Odpis Registra trestov,
- Správu ORPZ Michalovce zo dňa 17.09.2019,
- Odpis registra priestupkov,
- Lustrácia v registri GP ohľadom prebiehajúcich trestných konaní,

Z uvedených dôkazov bolo zistené nasledovné:

V prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá bola jedenkrát súdne trestaná za prečin zanedbania povinnej výživy, pričom proces osvedčenia v skúšobnej dobe súd nezistil a ani nezisťoval, nakoľko takýto postup nepovažoval za potrebný, vzhľadom na úplne odlišný charakter skutku, ktorý je mu (obž.) kladený za vinu v danom konaní (keďže dané odsúdenie súd nezohľadňoval, tento postup nie je rozpore so zásadou in dubio pro reo). V prípade záverov znaleckého dokazovania, tieto sú plne v súlade s prednesom znalca na hlavnom pojednávaní.

Záver ÚVV ohľadom správania obžalovaného, pri tomto bolo zistené pomerne bezproblémové správanie obžalovaného (čo súd zisťoval aj v priebehu ďalšieho konania a nakoľko nezistil zmenu v správaní odsúdeného, nežiadal od ÚVV doplnenú správu o správaní obžalovaného). Počas konania bol tunajší súd opakovane dožadovaný príslušnými oddeleniami PZ v rôznych veciach a preto súd zisťoval, či obžalovaný nie je trestne stíhaný aj v iných konaniach. Bolo zistené, že obžalovaný nie je trestne stíhaný v iných konaniach, je voči jeho osobe vedené len správne konanie týkajúce sa agendy zbrojných preukazov a držby strelných zbraní. Odpis registra priestupkov súd informoval o 18 priestupkoch prevažne na úseku cestnej dopravy spáchaných pred vzatím obžalovaného do väzby.

Základná trestná sadzba pre obžalovaného predstavovala 3 roky až 10 rokov, pričom v prípade obžalovaného súd konštatoval prevahu poľahčujúcich resp. poľahčujúcej okolnosti, pretože súd mal za to, že obžalovaný od začiatku minimálnej súdnej etapy trestného konania proti jeho osobe priznával spáchanie skutku a žiadal tento subsumovať pod ustanovenie § 172 ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona, pričom v takomto prípade naznačoval záujem o vykonanie vyhlásenia o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Preto ak v priebehu trestného konania súd napokon musel konštatovať nepreukázania splnenia predpokladov pre aplikáciu kvalifikovanej skutkovej podstaty, bol by obžalovaný fakticky zbavený svojho práva zlepšiť svoju právnu pozíciu v rámci trestného konania priznávajúcim resp. kritickým postojom k trestnej činnosti, a preto aplikácia poľahčujúcej okolnosti per analogiam sa súdu zdá byť vhodným spôsobom sanovania vzniknutého právneho stavu. Priznanie odsúdeného nebolo vykonané v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, hoci obžalovaný podstatu skutku, pre ktorý bol uznaný vinným nepopieral, popieral len aplikáciu kvalifikačného kritéria, ktorého naplnenie súd následne nezistil. Pre úplnosť súd opakovane dodáva, že predchádzajúce odsúdenie (za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona) súd do úvahy nebral, keďže uvedené je úplnej inej povahy ako prejednávaná vec vôbec nemá súvis s charakterom drogovej kriminality (a navyše je aj podstatne nižšej závažnosti), a nie je ani zrejmé, či neprišlo resp. nemalo

prísť k jeho zahladeniu, avšak nemožno obžalovanému priznať ani poľahčujúcu okolnosť vedenia riadneho života, kde je potrebné zvážiť 18 priestupkov spáchaných za posledné 2 roky. Celkový pomer poľahčujúcich k priťažujúcim okolnostiam je preto 1:0 a výmera trestu pre obžalovaného G. v tomto prípade vzhľadom na § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona 3 roky - 7 rokov a 8 mesiacov.

Na tomto mieste je ale potrebné vysporiadať sa so skutočnosťou, ktorú bol súd nútený brať za preukázanú, a síce že obžalovaný páchal trestnú činnosť cca od obdobia začiatku roka 2017 až do mája 2018, teda do svojho zadržania a následného vzatia do väzby. Keďže ako bolo vyššie uvedené, prvostupňový súd má za to, že vzhľadom na nedostatok dôkazov ohľadom kontinuálnosti samostatných útokov tvoriacich jeden trestný čin, resp. nepreukázanú dostatočnú intenzitu páchania drogovej trestnej činnosti, nemohol konštatovať naplnenie kvalifikačného kritéria - závažnejší spôsob konania resp. spáchanie skutku po dlhší čas. Uvedený stav je však v zmysle názoru konajúceho súdu nevyhnutné vyložiť na ľarchu výmery trestu v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný páchal trestnú činnosť s prestávkami od začiatku roka 2017 až do jeho zadržania a hoci nebolo naplnené zákonné kvalifikačné kritérium, miera závažnosti spáchania skutku je v prípade obžalovaného nepomerne vyššia ako v prípade iných páchatelov, ktorí sú súdení za zločin podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona. Z uvedeného dôvodu súd zvážil okolnosti, akými bol trestný čin páchaný resp. čas a trvanie páchania trestného činu a uložil trest v strednej tretine zákonom ustanovenej trestnej sadzby (pred jej modifikáciou v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona).

Je nepochybné, že obžalovaný dobrovoľne inkorporoval proces aplikácie a zabezpečovania si drog do svojho každodenného života. Snaha obžalovaného o exkulpáciu respektíve zníženie vlastnej trestnej zodpovednosti poukazom na fakt, že obžalovaný aplikoval drogu pervitín za účelom zvýšenia pracovného výkonu, pričom súd tento účinok drogy zisťoval aj od znalca počas jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní, pričom sám znalec takýto účinok drogy pripustil, dokonca ho označil za všeobecne známy, mala v očiach súdu aj sekundárny účinok (okrem zrejmej snahy týmto poukazom prispieť k vylúčeniu aplikácia kvalifikovanej skutkovej podstaty, t.j. spáchania skutku po dlhší čas). Obžalovaný v dôsledku takejto aplikácie drogy (ide o skutočnosť, pri ktorej súd uveril obžalovanému, ktorú podporil aj znalec, pričom ak súd túto okolnosť pripustí ako okolnosť preukázanú, ktorá znižuje trestnú mieru zodpovednosti obžalovaného, nie je možné takúto skutočnosť ignorovať ako istú formu psychologického resp. sociologického fenoménu v správaní obžalovaného) na zvýšenie pracovného výkonu, učinil z drogy pracovný prostriedok pre získania živobytia (nie v zmysle jej predaja), teda v prípade obžalovaného mal súd za to, že osoba obžalovaného v takto vymedzených životných situáciách s vyššou mierou pravdepodobnosti bude musieť (ak nie priamo chcieť) zvažovať návrat k zaobstarávaniu si resp. držaniu a aplikácii drogy, nakoľko bude k tomuto nútená aj ekonomicky (v opačnom prípade možno očakávať finančnú núdzu obžalovaného). Ak sám obžalovaný uvádza rôznorodý okruh záujmov, kvalifikácií a pracovných skúseností, tak oproti tomu vystupujú v konaní preukázané a spoľahlivo zistené fakty; obžalovaný býval, žil a pracoval v garáži, kde opravoval motorové vozidlá (sám uviedol, že v garáži mal časť zariadenú ako byt a časť, kde mal pracovné náradie na opravy, pričom dokonca uvádzal, že na opravy vozidiel užíval priestor pre garážou), napriek ním proklamovanými skúsenostiam žil pomerne izolovaný, v priestoroch typických skôr pre asociálnych jedincov a to aj napriek poukazu obžalovaného na (podľa jeho vyjadrenia) dobré osobnostné a rodinné ukotvenie. Súd takýto stav chápe ako dôsledok dlhodobejšej (hoc aj nie pojmovo naplňujúcej znaky kvalifikačného kritéria - po dlhší čas) sociálnej deprivácie, ktorú podčiarkuje aj styk so zavadovými osobami (tvrdenie obžalovaného, že váhy kúpil na káve od narkomanov, ktorých nepozná, pričom od týchto mal zrejme kúpiť aj iné veci a nielen jednorazovo), čo na dôvažok zvyraňuje aj poukaz na fakt, že obžalovaný získal (minimálne jednorazovo, zrejme však opakovane) pervitín aj od inej osoby ako je A. J., teda obžalovaný nepochybne má vedomosť, ako si zaobstaráť drogy aj od inej osoby ako je pôvodne spoluobžalovaný J.. Mieru závažnosti skutku v očiach súdu tiež zvyšuje pomerne komplexná vedomosť obžalovaného o účinkoch drogy (obžalovaný má vzdelanie v oblasti zdravotníctva - absolvoval strednú zdravotnú školu, ďalšie kvalifikačné vzdelávanie v odbore fyzioterapia), má zbrojný preukaz a oprávnenie vykonávať podnikateľskú činnosť v odbore ochrany osôb a majetku. Celkový profil obžalovaného, ako bývalého športovca, navyše takého, ktorý sa živil aj predajom zdravotných suplementov pre športovcov, súd chápe ako profil osoby, ktorá má podrobné vedomosti o účinkoch a škodlivosti drogy metamfetamín.

Súd rovnako poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa stýkal s osobou A. J., minimálne dvakrát ho viezol do Trnavy, zrejme za vidinou získania drogy, pričom s týmto mal záujem obchodovať, ak aj prioritne legálne (napr. s autodielmi), musel si byť vedomý, že má záujem obchodovať s tzv. drogovým dealerom a v budúcnosti môže byť použitý na pomoc drogovej skupine, o ktorej existencii by bolo úplne alogické, ak

by obžalovaný nevedel alebo ktorej existenciu by aspoň nepredpokladal. Rovnako ponuku k spolupráci s J. síce nemožno vyhodnotiť a ustáliť v zmysle zásady in dubio pro reo ako ponuku na drogovú trestnú činnosť, ale dokresľuje to postoj obžalovaného, ktorý sa dobrovoľne vystavoval prítomnosti ľudí z tzv. drogových skupín a s kontaktov s nim chcel benefitovať.

Celkový profil osoby obžalovaného je potom potrebné dať do kontextu s faktom, že menovaný aplikoval drogy počas obdobia od začiatku roku 2017 až do svojho zadržania, pričom súd musel nutnej vychádzať z toho, že nie pravidelne, za to však opakovane a po čas, ktorý keby bolo preukázané branie drog obžalovaným patrične intenzívnym spôsobom, muselo byť chápané ako spáchanie skutku po dlhší čas a to dokonca aj v prípade, keď by bol obžalovaný drogovy závislý počas tohto obdobia, čo však súd nezistil, pričom ani znalec túto skutočnosť nepotvrdil nad rámec prípadného dohadu, nakoľko ide o mimoriadne subjektívne faktory vzniku drogovej závislosti. Je preto potrebné negatívnejšie oceniť páchatel'a trestnej činnosti, ktorý pácha trestnú činnosť dlhší časový úsek, počas ktorého má možnosť prestať a nadpriemerné vedomosti o negatívnych účinkoch drogy). Pre porovnanie práve páchanie trestnej činnosti dlhý časový úsek bez splnenia všetkých kritérií pravidelnosti vyhodnotil Krajský súd v Nitre v rozsudku sp. zn.: 2To/98/2014 zo dňa 11. 02. 2015 ako spáchanie skutku po dlhší čas, s tým, že sú dané okolnosti podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona (konajúci súd aj túto možnosť zvažoval, avšak mal za to, že zvolená aplikácia lepšie reflektuje stav veci a spôsob možnej nápravy páchatel'a). Súd preto s poukazom na vyššie uvedené rozhodol o uložení trestu na rozhraní 2 a 3 tretiny trestnej sadzby modifikovanej v zmysle § 38 ods. 3 Trestného poriadku.

Vo všeobecnosti možno k vyššie uvedenému tiež dodať a poznamenať, že súd musel nevyhnutne pracovať s verziou, ktorú súdu prezentoval sám obžalovaný, nakoľko tento nemá povinnosť niesť dôkazné bremeno tak, ako prokurátor KP. Preto aj v prípade, ak spáchanie skutku spôsobom uvedeným v obžalobe a prezentovaným prokuratúrou sa zdalo súdu ako možné alebo dokonca aj ako „pomerne pravdepodobné“, avšak nie ako preukázané bez dôvodných pochybností, musel súd vychádzať zo skutočností preukázaných nepochybne a zo skutočností pre obžalovaného priaznivejších, resp. z vysvetlení pre obžalovaného priaznivejších. V prípade skutkových tvrdení to boli tvrdenia prezentované obžalovaným, ktoré (aj keď sa v niektorých prípadoch javili z hľadiska logiky ako nepravdepodobné), musel k nim súd pristupovať ako k vyvrátiťel'nej domnienke, ktorá však vyvrátená nebola. V prípade výkladu skutočností, ktoré nemajú trestnoprávny rozmer (ako sú psychologické, sociologické, resp. socioekonomické faktory) súd tieto prevzal z tvrdením obžalovaného, keďže tieto neboli efektívne popreté a podľa názoru súd to korešponduje s výkladom zásady in dubio pro reo.

*** Výrok o náhrade škody ***

Nakoľko riadne a včas nebol uplatnený a vyčíslený nárok na náhradu škody, súd o tomto nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.